

mere overfladisk og vildledende Kritik end den, der har været fremsat i dette Blad, skal man vist lede længe efter. Men det ærede Medlem tilsagde jo sluttelig sin Medvirken til det bedst mulige Resultat, og saa kommer vi vel over de Vanskeligheder, som de kritiske Bemærkninger i øvrigt kan have rejst. Jeg forstaaer det i alt Fald saadan, at man sagligt vil søge at naa det bedste Resultat, som i denne Sag er mulig under Hensyn til de politiske foreliggende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Sven sagde, hvad der jo er rigtigt, at der, naar vi staaer overfor Banklovgivning, paatrænger sig en Række store Problemer, vigtige Spørgsmaal, om hvilke det ærede Medlem sagde, at dem syntes han ikke, man kunde tage op nu. Jeg mener netop det modsatte, at den Erfaring, vi har fra de svundne Aar, er en saadan, at vi netop bør gaa i Lag med de store Spørgsmaal og søge dem løst for at komme ind paa Livet af dem; hvis vi lader dem ligge og eventuelt gaar den Vej, det ærede Medlem foreslaar: at sende dem i en Kommission, vil der jo dog gaa en alt for urimelig lang Tid, inden Befolkningen føler, at man virkelig drager Lære af de sørgelige, dyrekøbte Erfaringer, som Befolkningen nu har gjort paa Bankvæsenets Omraade. Det ærede Medlem vilde altsaa have forskellige store Spørgsmaal henvist til en Kommission med fagkyndige Kræfter. Det forekommer mig, at det er Rigsdagens Opgave først og fremmest at søge en Reform af Banklovgivningen gennemført, saa vidtgaaende, som den mener at kunne gøre det; hvis man saa derefter mener, at der er visse Spørgsmaal, der desuagtet trænger til en Undersøgelse, skal jeg ikke have noget imod, at de da undersøges paa den ene eller den anden Maade. Men jeg synes unægtelig, Befolkningen har Krav paa, at man drager den Lære, man kan drage, af de Begivenheder, vi har oplevet.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa sin Forundring over, at der ikke samtidig med Banklovforslaget var fremsat et Forslag vedrørende Sparekasserne. Jeg har derom i Bemærkningerne, tror jeg — eller ved Forelæggelsen —, sagt, at det er selvfølgelig ogsaa Hensigten, naar en Banklov er vedtaget, at foretage de Ændringer i Sparekasselovgivningen, som eventuelt maatte være paakrævet.

Det ærede Medlem Hr. Sven og for øvrigt til en vis Grad ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen var inde paa at advare imod Socialisering af Bankerne og

udtalte deres Frygt for, at dette Forslag skulde være et Skridt i den Retning. Det ærede Medlem Hr. Sven sagde, at han vilde ikke ind paa nogen Statsdrift af Bankerne, thi Sporene af Statsdriften skræmmer, sagde det ærede Medlem. Det forekommer mig unægtelig at være en underlig Vending, thi fra Statsdriften erindrer jeg nu ikke nogen særlig skræmmende Spor; derimod synes jeg, der er mange i Privatdriften. Er der noget Sted, hvor der er skræmmende Spor, i hvert Fald hvad Bankvirksomhed angaar, er det unægtelig i den privatkapitalistiske Driftsform, som vi kender, og som efter min Mening i Befolkningens Interesse bør undergives en ganske anderledes skarp Kontrol og et ganske anderledes effektivt offentligt Tilsyn end det, der hidtil har bestaaet, og under hvilket man altsaa har haft Mulighed for de grove Udskejelser, som har fundet Sted med andres Penge. Men i selve det foreliggende Lovforslag er der jo intet om Statsdrift, saa jeg forstaaer ikke disse Advarsler imod Statsdriften paa det nuværende Stadium. Naar jeg en Gang forelægger et Forslag om virkelig Socialisering af Bankerne, saa er det ærede Medlem Hr. Svens og det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens Bemærkninger i den Henseende paa deres Plads. I dette Øjeblik er de det, jeg kan sige desværre, ikke. Jeg har ment, at under Hensyn til den politiske Stilling, som vi nu en Gang har den, maatte det være rimeligt at forelægge et Forslag, som byggede paa det bestaaende, men som indførte de Sikringsforanstaltninger, som det bestaaende i saa høj Grad har givet Anledning til.

Der har saa baade af det ærede Medlem Hr. Sven og det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen være gjort Indvendinger imod det Princip, som er anvendt i Lovforslaget, det saakaldte Koncessionssystem. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Zahle, der aabenbart var mest stemt for Koncessionssystemet, i hans Bemærkninger om Formerne, hvorunder Koncessionssystemet skulde anvendes. Naturligvis kan der ogsaa rejses Indvendinger derimod, det forstaaer jeg særdeles vel, jeg tør ikke paastaa, at det er det ideelle, men det forekommer mig at være til en vis Grad betryggende; og det er dog rimeligt at faa ogsaa dette Spørgsmaal diskuteret ved en Lejlighed, hvor Banklovgivningen er paa Dagsordenen.

Dertil kommer, at dette System ikke er ukendt, det har mange Aar bag sig nogle Steder og færre Aar andre Steder, og det er ogsaa i vore nærmeste Nabolande Sverige og Norge indført som gældende System. Nu ved jeg vel, at det er kun i visse Tilfælde,